

VIGASZTALÓ

TESTVÉRI KÖRLEVÉL

„ÉS ÉN KÉREM AZ ATYÁT, ÉS MÁS VIGASZTALÓT ÁD NÉKTEK,
HOGY VELETEK MARADJON MINDÖRÖKKÉ.”

GRAFIKA: SIMON A.

11. SZÁM, 1998. FEBRUÁR

MIELŐTT

Sok vita hangzott el és fog még elhangozni az abortusz törvénnyel kapcsolatban arról, hogy mikortól tekinthető a magzat emberi személyiségnek. Már a fogantatás pillanatában? Vagy csak néhány hét, hónap múlva? Vagy csak akkor válik az ember emberré, ha meglátta a napvilágot? Isten igéje ebben a kérdésben is „különvéleményen” van. Jer 1,45-ben ezt olvassuk: „így szól hozzám az Úr igéje: Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek, és mielőtt a világra jöttél, megszenteltelek, népek prófétájává tettelek.”

Mielőtt. Nem kevesebbet jelent ez, mint hogy életünk iniciáléja, kezdete sokkal messzebbre nyúlik vissza, mint az anyaméh. Legelőször Isten szívében születik meg az ember. Mint a teremtéskor, ránk nézve is Ő mondja ki: „legyen”.

Már ismertelek. Megformálásunk (Károli: megalkotásunk) is az ő munkája. De ezt is úgy viszi végbe, hogy már előzetesen megvan az Ő „ismerete”, elgondolása rólunk. Ő „álmodik meg” bennünket. Tervében benne van alakunk, természetünk, jellemünk — minden.

Megszenteltelek. Mielőtt mi kimondanánk: „Tied vagyok, Uram, neked szentelem életemet”, Ő már régen lefoglalt magának és kimondta felettünk: „Enyém vagy.”

Népek prófétájának rendeltetek. Életünk értelmét és célját is meghatározta Ő, mielőtt elindított volna ebbe a világba.

Mielőtt tehát megérkeznénk a világba, már voltunk Isten szívében, s azért érkezünk ide, hogy azok legyünk, akik az ő szívében voltunk, és vagyunk.

Szabó Imre

KERESZTHORDOZÁS

Természetes életösztönünk azt diktálja, hogy meentsük meg, őrizzük meg, építsük fel saját életünket. Nem mindegy azonban, hogy ez a cél hogyan valósul meg. A világ önmegvalósítással, Jézus tanítványai pedig önmegtágadás illetve kereszthordozás által kívánják megnyerni életüket.

Jézus Krisztus ezt mondja: „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a kereszttjét, és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét értem, megmenti azt.” Lk 9:23—24

Mi az a kereszt, amit naponként fel kell vennem? Nyilván köze van a golgotai kereszthez, hiszen Jézus az előző versekben szenvedéstörténetét jelenti be. De valamilyen személyreszabott feladat is rejlik ebben a parancsban: A te keresztedet kell felvenned, méghozzá naponta. Mivel felveheted, nem kényszerből teszik azt rád. Ilyen értelemben a kereszt nem azonosítható betegséggel, kivédhetetlen szenvedéssel. A kereszt a te vállalásod, hogy követed Jézust és megtagadod magad naponta. Nem más ez, mint egy komoly harc magad ellen, a bűn ellen.

A kereszt célja minden esetben a halál volt. Megölni egy bűnös személyt. Ha felveszed a kereszttet, akkor harcolsz a benned lévő bűn ellen, az ellen, ami csak „erre a földre irányul”. Erről a harcról beszél Jézus a Hegyi beszédben: „Ha jobb szemed visz bűnre, vágd ki, és dobd el magadtól. . .” (Mt 5:29—30). S ezt erősíti meg a Kol. 3:5-ben Pál apostol: „Öljétek meg tehát tagjaitokban azt, ami csak erre a földre irányul: a paráznaságot és a kapzsiságot, a szenvedélyt, a gonosz kívánságot. . . „Olyan dolgokról, hajlamokról van itt szó, amelyek talán

évtizedek óta ott vannak keresztyén élettedben, de semmiféle hívő „gyógy mód”, így pl. szabadító szolgálat, belső gyógyulásért való ima vagy többszörös bűnvalás, nem segített rajtad. Amely területekre nem jött „külső segítség”, ott neked kell harcolnod. A te kereszttedet naked kell hordanod. Az említett bűnök sorát ki lehet egészíteni még az alkohol, a cigaretta, önsajnálát, kisebbségi érzések, féltékenység, indulatos beszéd említésével. Sokkal könnyebb egy belső gyógyulásért való imát kérni, mint öldökölni a rosszat. Sokkal könnyebb egy lelki élményt hajszoálni, „szabadítások meg testvérek” jelszóval, mint határozottan harcolni a bűnnel, felvéve naponta a kereszttet. Miről is van itt szó? Középkori önkorbácsolásról? Nem, mert testtel nem lehet megölni a bűnös hajlamokat. Az Ige vizsgálása ez: „ha a Lélek által megölititek a test cselekedeteit, élni fogtok.” Rm 8:13 Tehát a kereszt hordozása, tested megöldöklése, és az önmegtágadás a Szentlélek által történhet.

Hogy néz ki ez a gyakorlatban? Lehet, hogy nem szereted a kegyes sémákat, de próbáld ki azt, amit Jézus mond és utána ítéld. Reggel, már első imádban, engedve Jézus szavának, tudatosan vedd fel kereszttedet. Ez azt jelenti, kijelented előtte, hogy ma kész vagy harcolni a Lélek erejét kérve, saját gonosz dolgaidd, beidegződéseidd, hajlamaidd ellen. Jó ha tudod, melyek ezek között a legerősebbek, amelyek hátráltatnak Jézus követésében. Ez egy döntés, ami mellett tarts ki minden reggel. S ha jelentkezik az a bizonyos visszatérő nyomorúságod, mondd ezt bátran, hangosan: „Az Úr Jézus nevében, a Lélek ereje által megöllek téged, az Ige parancsa szerint.” S hagyd abba a bűn cselekvését, bármi legyen is az. Ne feledd, ez egy folyamat, mint ahogy a kereszthordozás is az volt. Egy azonban bi-

zonyos, aki egyszer felvette a keresztségét Palesztinában, az előbb-utóbb meghalt. Így lesz ez a te harcodban is. Előbb-utóbb megerőtlenedik a Lélek ereje által a bűntest benned.

Egyébként ha megkeresztelkedtél, pontosan erre a harcra köteleztet el magadat a Róma 6 alapján. Jézus kereszthalálába keresztelkedtél bele, „hogy megsemmisüljön a bűn hatalmában álló test, és hogy többé ne szolgáljunk a bűnek” (Rm 6:6). S mint ahogy Jézus győzött a kereszten, te is részesülsz győzelmében. Mindez immár nem a mi nagy aktivitásunk, hanem Jézus keresztségéből áradó erő, amely átáramlik akaratom által mindennapi életedbe. Így történik a nagy titok: Elveszítéd életedet és mégis megtalálod azt! Te meghalsz, de a benned élő Krisztus egyre inkább láthatóvá lesz.

Tatai István

„MEGPRÓBÁLTALAK A NYOMOR KEMENCÉJÉBEN”

(Ézs 48,10)

Még most is elevenen él benem az elhívás az új szolgálati területre a Református Iszákosmentő Misszióba (RIM). Évekig ellenáltam, hisz egészségügyi munkám során sokat talákoztam szenvedélybetegekkel, akik nem mindig önszántukból jöttek a rendelőbe. Három évvel ezelőtt névre szólóan kaptam az ígét: „Menjetek a kereszttutakra, és akiket csak találtok, hívjátok be a mennyegzőbe.” Mt 22,9

A misszió egyik gyógyító alkalmán nagyon a szívemre helyeződött egy fiatal ember. Elmondta, hogy nincs senkije. Akkor is kórházból hozták Dömörsre, hogy testileg, lelkileg feltöltődjön. Imádkozásaimban fő helyet foglalt el az érte való könyörgés. Anyjának tekintett, én

pedig lelki gyermekemnek. Megadtam mindkét címünket, telefonszámot, mondván, ha bármikor valami probléma lesz, vagy nem lesz hol fejét lehajtani, hozzánk mindig jöhet. Elmúlt egy év, itt-ott halottam róla, nem éppen jó híreket. Majd május elején a dunaparti kis nyaralónk kapuján becsengetett egy züllött, ápolatlan ember.

Azt mondja: nem ismer meg? Nem ismertem meg. Már el akart menni, amikor megismertem. Egymás nyakába borultunk. Rögtön elláttuk, megfürdettük. Lábának sebeit hetekig kezeltem, fektettem, hogy meggyógyuljon. Egy teljesen különálló lakrészt bocsátottunk rendelkezésére. Férjem minden kényelemmel felszerelte. Reggelente csodálatos csendesóráink voltak együtt. Imái megrázóak voltak. Szeretett volna megszabadulni valamitől, amitől nagyon félt. Meggyógyult, segített a kertben, együtt mentünk a templomba. Szerettük őt, de pár hónap után már követelődözött lett. Pedig csodálatos jövő állt előtte, ha megmarad a hitben. Teljesen új élet, állással, családdal.

A gonosz lélek sokadmagával tért vissza életébe. Elbukott. Amíg én pár napig a misszióban voltam, mindenünket elvitt ami elvihető. Egy cédulát hagyott: „elmentem, elég volt.” Én teljesen összeomlottam. Tavasszal szándékoztuk kis házunk tetőszerkezetét kicserélni. Most hogyan tovább? Uram ez nem lehet igaz! Akit a szívemen melengtettem, az lopott meg. Csak folytak a könnyeim. Még most sem értem miért bánt így el velünk. Mindenki látta ezt előre, a családom, a szomszédaim, a testvérek, csak én nem. A legfájdalmasabb az volt, hogy unokámat sem engedték ezen idő alatt hozzánk.

Testvérek imái hordoztak. Hetek múlva így imádkoztam: „Uram ezt a házat tizenöt éve felajánlottuk Neked. Te elfogadtad. Sok fáradt testvérnek, testi-

lelki Bethániája volt. Te vagy a gazda. Nékem nincs miből megcsináltatnom. Gondoskodj róla!” És gondoskodott, mert az Isten nem ember, hogy hazudjék. A cseh testvérek különösen szívükön viselték ügyemet, de az itteni testvérek is segítettek.

Férjem szinte megfiatalodva dolgozott, rossz szívével ugyan, de az Isten markában. Négy hónap alatt meg tudtunk venni minden anyagot, ami a tavaszi építkezéshez kell, még a szögeket is. Az építést egy hívő szakember vállalta el. A tetőtérben kialakít két szobát, hogy még több testvért tudjunk fogadni.

A legnagyobb karácsonyi ajándékot én kaptam. Visszakaptam családom szeretetét, drága kisunokámat, aki nagyon szereti az Úr Jézust.

Nem késett szabadításával az Úr, sőt kiöntötte lelkét az én magomra és újból áldását adta ránk.

Galján Ferencné Anda Eszter

ÖTLETSZERŰ SZOLGÁLAT — VAGY KÜLDETÉS?

Sokat foglalkoztatott az a kérdés, hogy miért sikeres egyik, vagy másik szolgálat, és miért erőtelen a többi? Sok könyörgésben több ígéhez vezetett el a Szentlélek Isten.

A Mt 10,1 skv-ben olvassuk, hogy Jézus előszóltotta a tanítványokat, hatalmat adott nekik és kiküldte őket. E három lépés fontos feltétele szolgáló életünknek — azonban a sorrend sem másodlagos!

Sokan tudják, hogy bizonyosságot kell tenni, szolgálni kell, de vagy másokat utánoznak, vagy a saját erejükre támaszkodnak. Az ötletszerű vagy lelkesedésből történő szolgálat veszélyes. Legfőképpen Isten munkáját hátráltatja!

Vizsgáljuk meg mit jelent e három dolog Jézus sorrendjében:

1. Előszólít

Oda kell állni Ő elé. Szeretne együtt lenni velem, csendességben, világosságban. Meg akar tisztítani. Nem lehet akármilyen állapotban Jézus nevét hordozni az emberek előtt.

2. Hatalmat ad

Óriási felelőséget helyez ezzel vállunkra az Úr! Az alázatosság és feltétel nélküli engedelmesség elengedhetetlen előfeltétele ennek. Jézus érzékeny arra, hogy „Néki adatott minden hatalom” és senki nem bitorolhatja, vagy fordíthatja azt a maga dicsőségére.

Nézzük meg ki fölött ad hatalmat az Úr. Semmiképpen sem más emberek fölötti hatalomról van szó! Ezt olvassuk: „Hatalmat ada nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtlenséget.” (Mt 10:1) Tehát a gonosz fölötti hatalmát ruhazza ránk Jézus. Az Ő vérenek erejét, oltalmát a bűnnel szemben.

3. Elküld

Az elküldés tartalmazza Jézus parancsolatait, óvintézkedéseit a mi érdekünkben, mert az út tele van veszélyekkel, kísértésekkel. (Mt 10:5,42) Ha figyelmetlenek vagyunk, mert zakatolnak ötleteink, vágyaink stb., akkor már Jézus figyelmeztetéseire nem is tudunk figyelni, úgy érezzük, hogy feleslegesek is. Mi ennek az eredménye? Felsülés, eredménytelenség, kudarc.

Határozott helyre küld: „Pogányok útjára ne menjete, Samáriába se, hanem Izráel házának eltévedt juhaihoz.”

Sokan szeretnek mindig menni-tenni-beszélni stb., de nem ez a lényeg. Életbevágóan fontos tudni a küldetés pontos helyét — akkor is ha sok ember, egész gyülekezet, több hittan csoportot bízottunk ránk.

Miközben a mindennapi szolgálatainkat végezzük, az Úr mutathat egy-egy családot, vagy személyt, akinek éppen akkor van szüksége arra, hogy rajtam keresztül Jézussal találkozzék.

Jézus is végezte a szolgálatát minden nap. Sokakat meggyógyított, tanított, de a Bethesdánál csak a 38 éve béna gyógyult meg. Péter és János minden nap mentek a templomba. Sok koldus volt ott, de csak azt az egyet bírta rájuk az Úr, hogy meggyógyítsák. Nem úgy tettek, hogy sorba felrágatták a sántákat.

Sokszor szeretnénk olyan helyen, olyan embereknek bizonyosságot tenni, akiknél látjuk a szükségét, nyomorúságot stb., az Úr pedig egészen máshova küld.

Ahogy a sok izraeli özvegyasszony helyett Illés csak a sareptai özvegyhez küldetett. Sok bélpoklos volt Izraelben, de csak a pogány Naámán gyógyult meg Elizeus szavára.

El kell fogadnunk Isten menetrendjét, és akaratát. Ezt pedig csak a Szentlélek Isten ereje és világossága adja meg nekünk.

Lévai Miklósné

AZ ÚR AZ ÉN PÁSZTOROM

Azt gondolom mindannyiunk életében történtek már olyan dolgok, amelyekre szívesen visszaemlékezünk.

Én megtapasztaltam Isten csodálatos kegyelmét.

Nagyon régen volt. Középiszkolás voltam. Lelkipásztorom megajándékozott egy csodálatos faliképpel. Egy kislány a szikla szélén állt, alatta az írás: „Az Úr az én Pásztorom”.

A zsolttáríró szavai megvalósultak életemben.

Az ember sorsát irányító Isten úgy adta, hogy családi házunkból 65 évesen elköltöztünk egy betonrengeteg 6. eme-

letére. Új környezetben idegenül éreztük magunkat. Imádságos lélekkel olvastuk a 23. zsolttárt. Felfedeztük, hogy Urunk vezérel bennünket, Ő tart biztonságban, nem vagyunk egyedül. Az Úr velünk van.

Milyen csodálatos a szerető hangot hallani, követni és bízni jóságában.

Csendes szívvel és békével fogadtuk el, amit kimért számunkra.

Az Úr a mi őriző Pásztorunk, azért semmiben meg nem fogyatkozunk.

Kollár Istvánné

DRÁGA SZERETETT TESTVÉREINK AZ ÚR JÉZUS KRISZTUSBAN!

Milyen boldog lehet az, akit az Úr Isten nagy családdal ajándékoz meg.

Az ilyen kívánság és kérelem nem mindenkinél halgattatott meg. Itt vagyunk mi is. Isten kedvesen vette a mi házasságunkat és sok-sok áldással elhalmozott. Imádságainkat meghallgatta. A gyermekáldást azonban megvonta tőlünk, ami után pedig nagyon sóvárgott a lelkünk. Én mint feleség 10 évig vártam és tusakodtam az én Uram előtt, hogy adjon nekünk gyermeket. Nagy titok ez, hogy miért nem adta meg. 10 év után szépen belenyugodtunk a változhatatlanba. Évek hosszú sora után az Úr kegyelméből megláttuk, hogy azért vannak gyermekek, akiket szerethetünk, akiknek beszélhetünk Jézusról, mint a mi Megváltónkról. Ezért legyen áldva az Ő szent Neve, hogy mindent jól cselekedett. Mikor azt tudtuk mondani hittel: „Atyám legyen meg a Te akaratod”, akkor teljes nyugalmat találtam, találtunk. Így mindig kerestük azokat a gyermekeket, sőt szüleiket is, akik engedték, hogy szeressük őket.

Katona Imréné

KARÁCSONY A MENEKÜLTEK KÖZÖTT

Miként egy évvel korábban, úgy 1992 karácsonyára készülve is Kettős János kopácsi lelkésszel végiglátogattuk a menekülttáborokat, hogy karácsonyi ünnepélyek keretében hirdessük az evangéliumot. (A helyi lelkészek természetesen rendszeresen végeznek szolgálatokat a menekültek között.)

Csupán két alkalmat szeretnék itt kiemelni.

Advent utolsó vasárnapján Nagyharányban tartottunk karácsonyi ünnepélyt, ahol az Ökumenikus Szeretetszolgálat központja van. A horvát katolikusokon kívül ezúttal már boszniai muzulmánok is ott voltak a templomban. Hozzájuk horvát nyelven szólt az ige. De maga a nagyharányi gyülekezet is szép számmal volt jelen, szép tanúságot téve ezzel együttérzéséről. Az ökumenikus Szeretetszolgálat értékes ajándékosomagokkal tette felejthetlenné az ünnepélyt.

Szentestére átmentünk Eszékre és ott tartottunk karácsonyi ünnepélyt. Erre azért került sor, mert már elég sok baranyai és szlavóniai menekült visszatért Horváthországba, de lakóhelyükre nem tudtak visszaköltözni, mert az még szerb megszállás alatt van. Így aztán a délbaranyai, kórógyi, szentlászlói református testvéreink mintegy előszobában, Eszéken várják a végleges hazatérés lehetőségének a pillanatát. Már fogytán a türelmük.

Imádkozzunk értük, hogy el ne vesszék, sőt inkább megújuljanak az Istenbe vetett bizodalomban és reménységben.

Szabó Imre

SOKKAL BŐSÉGESEBBEN

„Isten pedig mindent megtehet, sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük, vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint.”

Efézus 3,20

Január utolsó napjait Kiskunfélegyházán tölthettük egy ifjúsági konferencián, amelyre az ország különböző részéről érkeztek fiatalok.

Mi is nagyon vártuk ezt a találkozót és imádságos szívvel készültünk rá. Az utazás először nagyon körülményesnek látszott. Hányan megyünk? Csak egy autó állt rendelkezésre az utazáshoz. Hogyan jutnak el a többiek? Először bennem is sok kérdés volt, de mikor a fenti Igét elolvastam minden nyugtalanságom és aggodalmam eltűnt. Hiszen Isten mindent megtehet, Ő előtte nincsenek akadályok!

Az Úr sokkal bőségesebben hallgatta meg az imádságainkat, mint ahogy mi kértük. Damásdi Dénes tiszteletes úr jött el értük egy kis busszal és így mind a nyolcan együtt utaztunk.

Reggelenként, kisebb csoportokban tartottunk áhitatot, ahol közösen énekelünk, imádkoztunk és Igét olvastunk.

Délelőtt- és délutánonként Szabó Éva néni tartott előadásokat a tízparancsolatról. Világossá vált előttünk, hogy az Úr törvénye nem tiltások sokasága, hanem tíz drága ajándék, amit azért kaptunk, hogy segítsenek nekünk az Ő követésében. Isten Szentlelke végig jelen volt közöttünk. Ő ajándékozott meg bennünket a bűnbánat könnyeivel, Ő indította megtérésre azokat, akik még nem fogadták be Jézus Krisztust és Ő adta vissza szabadításának örömét azoknak, akikben meghidegült az „első szeretet”.

Vasárnap énekekkel és bizonyágtételekkel szolgálhattunk az istentiszteleten,

majd a gyermekistentisztelet megtartására került sor.

Lélekben megújulva, sok-sok lelki kincssel meggazdagodva és új lelki testvérekkel gyarapodva jöhettünk haza, hogy az itthoniaknak is elmondjuk, milyen nagy dolgokat cselekedett velünk az Úr.

Mindezekért pedig: „Övé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által, nemzedékről, nemzedékre, örökkön-örökké. Ámen.” (Ef 3,21)

Dörögdi Mária

BIZONYSÁG A BIZONYTALANSÁGBAN (1 Péter 5,7)

Ma amikor százazrek vannak munkanélkül, és a létkérdés nincs már „automatikusan biztosítva”, szeretném elmondani, hogyan éltem és élem át Isten rendíthetetlen bizonyosságát.

91. októberében hiszem, hogy Isten vezetésével hagytam ott a munkahelyemet. Hálásan emlékezek vissza az ott kapott áldásokra. Emlékezem a néha dadogó bizonyoságtételekre, a munkámon keresztül Jézust felmutató hétköznapiakra, és a munkatársakon keresztül kapott intésekre, amelyek egy életen keresztül kísérem fognak.

Mivel Istenben bízam, úgy gondoltam, hogy majd megmutatja hamarosan, hogy hol akar látni. Segélyért sem folyamodtam, mert az új munkahelyre vártam. Volt egy lehetőség, de még nem voltam felkészülve, így mégis segélyre szorultam. Számomra nagyon kényelmetlen volt ez az állapot, mivel egészséges létemre, egy nagyszerű szakmával (asztalos) a kezemben, én a keresztyén ember „az ország nyakán éljek”?

Már pedig ha elhisszük Istennek Jézusban felénk nyújtott kegyelmét, akkor

abban a „boldogító igen”-ben benne van a kiszolgáltatottság anyagi formája is. Eddigi életemben élveztem Isten áldását a fizetésekben, sőt a tizedeket örömmel vittem az Úrhoz. Most Isten kivont egy védett helyről és azt akarta, hogy csak Őreá nézzek. Megvallom, nem ment könnyen, de az én Uram türelmesen tanított. És eljött az idő, amikor valósággá lett, amit mutatott. Kisiparos engedélyt váltottam, bár hiányos volt jogi és személyi ismeretem ezen a területen. Így kezdtem imádkozni: Uram te menj előttem és te törd az ércajtókat! (Ézs 45,2)

És megtörtént a csoda: „az egyetlen egyenessé lett” előttem. Sokkal egyszerűbb volt minden, mint ahogy reméltem. Beléptem az Ipartestületbe, ahol nagy örömmre egy hívő katolikus nő segítségét kaptam meg az Úrtól, Ő segít az adminisztrációban. Számomra nagy öröm az, hogy munkámmal is dicsőíthetem Istenemet. Nagyon sok helyen megfordulok, és különböző emberekkel találkozhatok. Nagyon lehetőség ma családokhoz bejutni és Jézust hirdetni. Sokat imádkozom, hogy Isten mutassa meg, hogyan és mit tegyek munkáim során. Olyan jó, ahol beszélhetünk az Úr dolgairól, de örülök akkor is, ha kevesebb történik. Szeretnék a munkámon felül valami többet is adni a családoknak. Úgy látom, érdemes, mert azzal, hogy adok, nagyon sok áldást, örömet kapok én magam is. Hálás vagyok Istennek, hogy szakmámmal prédikálhatok ott, ahol Ő akarja. Nem tudom, Isten meddig akar így látni, de hiszem, hogy Ő tudja és továbbra is vezetni fog.

Azért imádkozom továbbra is, és ezúton kérem hívő testvéreimet, imádkozunk együtt a munkanélküliek bizonyosságáért Krisztusban, hogy lehessünk Isten fényei környezetünkben.

Jákob Mihály

... HOGY MINÉL TÖBBEN OLVASHASSÁK!

Túljutva az évvégi sok-sok csomagküldésen, levelezésen örömmel számolunk be arról, hogy igen komoly az érdeklődés a „nyomatott evangélium” iránt. Folyamatosan kapjuk a testvérek kéréseit, megrendeléseit. Örömmel tapasztaljuk azt is, hogy sokan áldozatot is vállalnak azért, hogy másoknak „ingyenvalóvá tegyék az evangéliumot”. Mások a könyvterjesztésben, értékesítésben vesznek részt.

Ma már egyre több jó könyv jelenik meg a különböző kiadók gondozásában. Sajnos sokszor úgy érezzük, hogy nehezen jutnak el ezek a könyvek az olvasókhoz. A világi kiadók 40–60%-os kereskedelmi kedvezményeivel nem tudjuk felvenni a versenyt. Éppen ezért fontos, hogy azok akiknek az evangélium terjedése fontos, azok vegyenek részt a könyvterjesztés által is a misszióban. Nem csak gyülekezeteinkben lehet ezeket a kiadványokat terjeszteni. Könyvesboltok, papírboltok, egyik másik tanár is szívesen árusítja a Bibliát, vagy más keresztény irodalmat. Kérjük, nézzenek szét testvéreink, hogy környezetükben hol és hogyan lehetne felkínálni a nyomatott evangéliumot! (Kiadványainkból 5 pld. felett 20% kedvezményt tudunk adni.)

Hisszük, hogy ezzel a szolgálattal is Jézushoz vezethetünk embereket.

Damásdi Dénes

Címünkön megrendelhetők:

Szabó Imre a Budapesti Ref. Egyházmegye első esperese	120 Ft
M. Basilea Schlink: Győzelem a bűn felett	138 Ft

A Timóteus alapítványtól engedélyt kaptunk, hogy magyar nyelven kinyomtassuk és terjesszük az általuk készített különböző színezőket, kivágókat és makettekét. Ezek közül az alábbiak már megrendelhetők:

0410 Virágvasárnapi bevonulás (makett)	8 Ft
0411 Utolsó vacsora (makett)	5 Ft
0412 Péter tagadása (makett)	5 Ft
0413 Nagypéntektől Húsvétig (makett)	5 Ft
0414 Én vagyok a feltámadás... (ajtós makett)	7 Ft
0415 Péter Jézusról tanít (ablakos makett)	8 Ft
0416 A lélek gyümölcsei (ablakos makett)	7 Ft
0417 Az okos és a bolond házépítő (labirintus színező)	5 Ft
0418 Tékozló fiú (ajtós makett)	5 Ft

Ajtós makett: Olyan karton kivágó színező, ami kinyitható, széthajtható, és a kinyitott rész mögött valami más kép, vagy szöveg van.

Ablakos makett: Olyan karton kivágó, színező, amin valahol egy ablak van vágva, és az ablak mögött elmozdítható, vagy elfordítható kép van, különböző ábrákkal.

Makett: Olyan karton kivágó, színező, ami összehajtván, összeragasztva térbeli ábrázolást ad.

VIGASZTALÓ

A Parakletos Alapítvány testvéri körlevele. Kiadványunkat adományokból tartjuk fenn. Ingyenesen küldjük mindazoknak, akik kéri.

Az alapítvány címe:

Kiskunfélegyháza, Wesselényi u. 7. 6100
tel/fax.: 76-362-160

A Vigasztaló számára írt bizonyágtételeket Szabó Imre (7000 Sárbogárd Tompa u. 41.) címre várjuk.